

Oglaši, prisposlana, za
tiskaju i računaju se na temelju
obitnog cenzura ili po dogovoru.
Novci za predvođenje, oglaši, idu
sačuju se naputnicom ili poloz
nicom pošt. Štedionice u Beču
na administraciju lista u Pulu.

Kod naručbe valja točno oz
načiti ime, prezime i najbliži
pošt. predvođenika.

Tko list na vreme ne prima,
neka to javi odpravniku i
otvorenom pismu, za koji se
neplaća poština, ako se izvana
napiše «Reklamacija».

Cekovnog računa, br. 84239.

Telefon Štakare broj 3.

Izlaže svakog vikend i petka
u 10 sati.

Nedjeljom dojman ne se vraća, i
nepotpisani neplaću, a ne
frankirani nepriznaju.

Predplate sa poštarnom stoj:
12 K. u obče;
6 K. za seljake } na godinu
ili K. 6 —, oda. 3 — na
pol godine.

Ivan, carevine više poština.

Pojetudan broj stoji 10 h. koli u
Puli, toli iivan iste.

Uredotivo se nalazi u ulici
Gjelatovića 5 te prima stranke
četvrti, nečekajući i svečku svaki dan
od 11 do 12 sati prije podne.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

U listu su uvršteni male stvari, u našu logu sve polazivati. Nerdna poslovica.

Odgovorni urednik i izdavatelj Stipe Gjivić. — U nakladi tiskare J. Krmpotić i drug. u Puli. — Glavni suradnik prof. Matko Mandić u Trstu.

IZBORNICI V. KURIJE ISTRE!

Za četvrtak dne 3. januara 1901. pozvani ste, da izaberete zastupnika za carevinsko vijeće iz V. ili obće kurije.

Nasi birači hrvatske i slovenske narodnosti iz svih občina Istre dali su Vam punomoć, da glasujete po duši i savjesti i označili Vam već unaprijed osobu, koju biste imali izabrati za zastupnika u rečenoj kuriji.

Talijanska stranka proglašila je za kandidata V. kurije zagriženoga Talijana Felice Bennati-a, koji nepriznaje našemu narodu u Istri nikakvih pravica i kojemu je prva točka programa, da je Istra talijanska provincija.

Naša istarska hrvatsko-slovenska stranka postavila je za svojega kandidata dra. Matka Laginju, odvjetnika u Puli.

Izbornici! Izbor Vam nemože biti, niti nije težak.

Samo oni, koji hoće, da u Beču zastupa naš narod zagrižen Talijan, dati će svoj glas za dra. Felice Bennati-a.

Svaki, koji čuti do svoga krsta, roda i jezika, dati će svoj glas za dra. Matka Laginju.

Dr. Laginja je sin seljačke ruke, naše krvi i našega roda, za kojega dobro već je do sada ulagao sve svoje sile.

Njemu dajte svoje glasove.

Izbornici! Naš kandidat V. kurije je:

Dn. Matko Laginja,
odvjetnik u Puli.

Dajte dakle Vaše glasove dr. M. Laginji i osvjetljajte si tim poštena lica, pa šta Bog da i sreća junaka.

Pula—Trst, dne 28. decembra 1900.

Uredništvo lista:

„Naša Sloga“.

Sjećajte se
„Družbe sv. Cirila i Metoda“
za Istru

Izbori izbornika u Liburniji.

Zig stramote eute svi pošteni i svjestni birači Liburnije poslike obavljenih izbora izbornika ili fiducijskog.

U Liburniji su obćine Kastav, Volosko, Veprinac, Lovran i Mošćenice sa Brsečem. Sve su napućene pučanstvom hrvatskoga jezika i hrvatske narodnosti. Samo nekoliko stotina imu onih, koji prema hrvatskoga porjekla izdaju se za Talijane. Ipak su u tih obćinali izabrana za V. kuriju samo 32 fiducijske hrvatsko-slovenske stranke, a 22 talijanske stranke; za IV. kuriju pako 36 hrvatsko-slovenske, 14 talijanske stranke. Odlučili smo opisati te izbore u pojedinih obćinah koliko znamo i možemo, da jih može svatko prosludit, i da se erpi nauka za budućnost.

Počimamo sa obćinom Mošćenice.

* * *

Prije tri godine je hrvatsko-slovenska stranka u obćini Mošćenice—Brsec bila pobjedila. Ljetos je propala. Birači prikazalo se je prije tri godine mnogo manje nego ljetos. I samih naših bilo je ljetos daleko više nego prije tri godine. Doslojih je ništa manje nego 250. Protivnika došlo je 273 tako da su pobijedili sa 19 glasova većine.

Podmukli čovjek, tajni saveznik talijanski, i štetičnik oblasti načelnik Giovanni Desecovich, sastavio je listine po svojoj glavi. Da nije pošteno mislio s listinama vidi se s toga, što početkom njije dozvolo prepisa listina, i što je to učinio jedva prisiljen na to.

Kad su tamošnji naši muzevi imali prepis, morali su reklamovati za 58 birača iz same Bersecke župe.

C. kr. kotarski glavar Scarpa uvrstio je od tih 58 birača 31 u listine, dočim nije uvratio utoka za 27 birača, „jer da nisu od šest mjeseca nastanjeni u obćini“. Svi ti 27 su iz Bersecia ili iz Martine, označeni svaki sa kućnim brojem. Razlog koji se je naveo za to, da se jih neuvrsti u listine, nije u zakonu utemeljem. Zajednicka ustanova, da mora biti svaki birač nastajan u obćini najmanje šest mjeseci, valja za ljude izvan obćine, u obćini nastanjene, a nipošto za domaće. Kad bi se tako uzmalo zakon kako ga je uzeo c. kr. kotarski glavar Scarpa, onda nebi nijedan putujući trgovac, nijedan poslenik poslujući izvan obćine, skoro nijedan vojničkim dužnostim podloženi, imao nigdje pravo glasa, jer se svaki u šest mjeseci za dulje ili kraće kamo presel. Iz Bersecine idu mladići i muzevi najviše po moru, u koliko neidu takoder na periodične vojnike vježbe. Po mišljenju c. kr. kotarskoga glavara, imali bi svi ti izgubili izborni

pravo za to, jer idu po švietu zasluzbe tražiti, i jer idu caru i kralju služiti. At toga zakon nezauhtjeva, niti nemože zahutjeti po zdravom razumu. Domaći občinari, ako su domaći makar i mjesec dana, ili čak i jedan dan, na dan izbora, imaju pravo glasa, i pravo vršiti ga.

I evo već rečenom odlukom c. kr. kotarskoga glavara isto je izgubljeno toliku glasova koliko bi bilo dovoljno, i više, da predobje hrvatsko-slovenska stranka. I bez toga naši su se nadali pobjedi sve do zadnjega časa. Nā sam dan izbora fiducijske za IV. kuriju, oko 4 ure poslike podne, poslije sedmih ure biračiju, imali su 42 glasa većine. U daljini tri ure biračiju isto je na gore. S velikom većinom birača iz Mošćenice nije se moglo ni govoriti ili novcem kupiti, nego mužkatom rieci uveriti birače za postenu stvar a proti laži i klevenim bezkažnjeno traženjem među pristom tučanstvom. Tako vode i govore ljudi odani svojoj vjeri i svojoj narodnosti, ljudi, koji nebiti zatujili svelino svojih nit čovječjeg poštjenja i časti za ništa na svetu, a kamo li za litru vina, ili pijat bakalata ili kruhu.

Kod izbora fiducijske za IV. kuriju imali su naši 12 glasova manje nego protivnici: naši najine 72 u protivnici 84. Jednoga našega koga je sam c. kr. kotarski poglavutar usled reklame dao unesli u listine i koji je redovito dobio poziv od občinskega glavnarstva, kao Valčić Marko pok. Ivana iz Bersecia kćer. 12 (tukov i) nije izborni komesar pustio glasovati, jer je u listinah ipisan kao Kalčić, a ne kao Valčić.

Razni naši ostali su kod kuće od straha pred susjedi, da će njim inače zapaliti kuće ili posjeći loze, ili kakvu drugu škodu, takoder lještu potinjiti*. Već od nekoliko godina, kod svakih izbora trubi se ljudem, da će jih hrvatsko-slovenska stranka prodati pod Hrvatsku, da će onda morati plaćati mnogo veće davke, dapaće dvostruke, jedne za cara austrijskoga, druge za kralja hrvatskoga, da će moralni pomoći plaćati dugove što su jih je dužna Hrvatska Ugarska, i slični sto i sto laži. Na taj način trubi se ljudem, da nekoliko godina. Govorili su tako i c. kr. službenici iz poreznom ureda na Voloskom. Govorili su i drugi, i sve potajno napuhivali glave priprisom ljuden. Predstavnici c. kr. političke oblasti, kad se jih je prilikom zadnjih občinskih izbora molilo, da ljudem i oni reku kako stvar stoji, rekli su, da to na nje nespada. Već kod onih izbora, pak i kod ovih najviše je ljudem u rečenom smislu lagao neki Desecovich nastanjen u Dragi, postje prije nekoliko godina proboravio u Afriku. On i neki njegovi su i noću prije izbora lazili od kuće do kuće, i ljudi kao na alarm zvali: ljudi Božji, hodec sutra u Mošćenice, jer ćeće inace odmah biti prodan i pod Hrvatsku. I ljudi su išli, kao omamjeni i obsjednuti, ni nemisleć, kako su prodani Talijanom oni koji njih tako govorile, i kako se sami Talijanini prodavaju. Nisu raznijali, odkuda novac onim koji su već više vremena prije toga zvali u krme, i plaćali piti koliko je tko htjeo; koji suina dan izbora pozivali birače na jče i piće, bez da su trebali plaćati. Zvali su jih ljudi, koji inace sliču svaki novčić, i koji su jur na parobrodu gledali kako da neplate vozarnicu. Talijanski plaćenici i drugi smučivali su bezkažnjeno priprese ljudi, i smutili jih. K tomu pobjeđeni su sve svećenike, pogrdjivali njih i sv.

da i to u vremenu izbora, kada su se naši ovdje u Mošćenicah preveć zanašali, da su prenalo radili, da su se nuzgredom stvarni ljudem zamjerili, da s ljudima premalo obće. Spominjemo i to, ne da bi htjeli koga vredjati, nego za to da navedemo sve što se obzirom na izbore govori, u jedinu svrhu, da se u buduće što je i u koliko je zla izpravi.

Za vreme izbora, koj hoće da koristi narod, valja zasukati rukave i raditi, neinjuće obzira na ništa ni na nikoga, izgova kažnjiva djela, bio je sve jače na

Političko društvo:

„Edinost“

ručiv drugomu svoje zaslovne svari, vrše pošteni upliv na sve na koje se može, uz trajući dō zadnjega lipa na izbornom bojnom polju.

U ostalom i ovi izbori su škola koli za vodje puka toči za puk sun, koj će prije ili kasnije znati razlikovati zlo od dobra i tjerati od sebe plaćene neprijatelje svoje kad jih budu napastovati i zapeljivali sa talijanskimi varkanima: ča od mene sotono! Nedam se već zavaratiti od neprijatelja naše slike vjere i crkve, našega naroda i našega jezika.

Prelazimo na Lovrantsku občinu. U toj občini radi se na potajnjanje puka već više godina s preraženim strana i preraženim sredstvima. U prvaja vremena se je zastupstvo mjenjalo tako, da je jedno trogodišće bilo na upravi talijansko, drugo domaći hrvatsko. Talijanasi nisu se kazali kako danas. Ali su tijeli svoja čuvstva ili su u istinu bili drugčiji. Žorjo Cupar je jedan put rekao: talijanski jezik, jezik kruha; hrvatski jezik, jezik sreća. Možda je ono prvo nije vješto valjalo, ali danas nevaljalo ni malo. Gdje naši taj kruh zaružuju s talijanskim jezikom? Sada i talijanasi pomažu Talijanom ozimati našim domaćim kruh iz ustiju. Sada bi se još moglo jedino reći, da neki ter neki služe novaca, a s tim i boljega kruha, s talijanskim politikom, i da se prodani prilikom izbora nojedu i napiju s novci koji dolaze od Talijana. Talijanasi su najprije tražili i dobili talijansku školu, jer da je tobož talijanski jezik potrebit po svetu. Onda su iz crkve odstranili koliko su mogli starinski domaći hrvatski jezik. Pak su se bacili na obćinu, i nju po talijaniji. Prilikom vijim je silno pominjao hrvatski Kolarski poglavlar a sada namještjnik savjetnik Alojzij Fabiani. Dok bijaše hrvatska uprava pod načelnikom starinom Turčićem, potajnjalo se je bezkažnjeno i skoro bezkažnjeno svega proti načelniku i njegovim drugovim. Djeca su prepisivala u školi pjesme proti njemu. Napadalo se ga je i tvorno. Žandari su vidili i neradili što se radi, i hodili su na ruku najgorim Talijanashen. Učitelj Grossman je javno agitirao i plaćao glasove. Baltestini Benjamin i Fabiani činio dati poštu. Tamara je po ciele dane u vremenu izbora probavljao u obćini. Pisao je bezsramne pisma na obćini. Medju ostalimi zabjejavao, da se bezodvratno napravi novo groblje, i grozio se na sve moguće načina, ako se toga neuvjeti. Sada je talijansko zastupstvo na upravi već četiri pet godina, i groblja još neinima, i neznamo da bi se slijilo da se ga učini. Talijanasi, znajući da nemogu sami oni pohoditi u prvom jelu proti domaćim ljudem, imenovali su nekoliko preko noći, tudišnjih, Talijana za počastne građane. Vladini organi ponugli su na sve načine provadjali osnove talijanske stranke, koje je učinila još pred dvadeset godina proti obćinam u Liburniji u obće, i proti Lovrantskoj napose: da se osiromasi vanjske na korist gradjana, i da se zatre slovenska, hrvatska, svjeć u narodu. Oni koji su za to radili, bili su nagradjivani. Grossman, mjesto da bude kažnjiven za nje, gova kažnjiva djela, bio je sve jače na

gradjivan i odlikovan. U najnovije vrieme započeo je školu, i pustao u njoj mladog učiteljskoga kandidata. Talijanskim agitatorom sve je dozvoljeno. Hoće se na svaki način, da se pokvari-puk, bilo život riedi, bilo tiskanom, bilo drugimi sredstvi. Već ga je zbilja pokvareno. Inače mnogo zavedeno, prevareno, zastršeno. Naši vredni doktori Janežić i Poščić s njekim domaćim, obdržavali su po občini njeko-liko izbornih sastanaka, na kojih su ljudi poduzevali o političkim, pravnim i javnim poslovima. Ljudi je dolazilo, i rado su po-slatali njihove nauke, i obdarili ih, i hvalili njima za njihov trud. Palo je sva-kako dobrog sjemena. Oni birači koji su glasovali za naše fiduciare, glasovali su svjeto, znajući što rade i za što ide. Kapi protivnika, Krstićevi drugovi i kumi-pnji, kako su Grossmann, Benjamin Ba-testin pak advokat Constantini i drugi, nisu dozvili na rečene sastanke, niti dje-žali svojih da puk u ovčereno progovore. Oni su posljili po kojega napiloga na naše sastanak, da pak ovi smutnji prouz-roče. Odvraćali su ljudi od sastanaka. Neće da ljudi čuju istinu, da se poduze razbištire. Hoće da puk u imini neznanstva ostane, znajući dobro da bi njim odzvonilo kad bi puk oči otvorio. Oni su radili tajno, skrivno, lažu ljudem svakojako, i omamljujući jih vinom, i davajući njim novac i rivojući onaj smradni lisicinu Krstićev. Ljudem su govorili o njekakvoj pro-đaji sa hrvatske strane, i među tim su oni trgovali s talijanskim novcem. Reci-ma da ti nereće. Poslednju noć pred iz-bori trčali su talijanski plaćenici od selca do selca od kuće do kuće, te pozivali ljudje kao da gdje gori. I ljudi se ustajali, i išli kao omamjeni. Svejstan jedan birač rekao je: kad bi njim prolivenici rekli da osao leti, oni bi i to vjerovali. Drugi pak: mnogi su koji bi za žderilo i pilo sve uči-nili. Postali bi njim i ženu i djece svoju. Kad je izbor svršio, vikalo se je: „Viva Istra!“ To je baš po domaću i starišku. Tamo se već uslaju i talijanski klicati pred pukom, dočim inače njeki gradjani i posve irredentističke pjesme pjevaju. Sve na časi Istre i Austrije!

Mi nezdvajamo nit nad Lovranskim pukom. Istina mora prije ili kasnije na-dan. Mora pobediti nad lažu. Pravica mora učiniti inješta krvici. Neposten-a djela mogu valjati za koje vrieme, za uvick ne. Bez obzira na nikoga, nezanašajući se na nikoga, nego na istinu, pravicu, po-stenje, neka se naši dadu na djelo, djelo postojano, neutruđivo za osvještenje za-vedenoga puka. Život riečju, šivenjem postenim novčiću, dobrili knjiga, pospiši-vanjem gospodarskih prilika, nek noši-svjestni Lovranski domoljublji rade među pukom. Pri tom nek neimoju nikakvoga obzira. S obziru-dosiju samo to, da njim se protivnici tajno smiju. Neć se ugledaju u nje kako bezolovno rade, i to još ka-kovini sredstvi i u koje svrhe. Koliko manje imade imati obzira naši, kad rade poštenimi sredstvi i za pravednu stvar. Neć se nekažu junaci, jer koji se kaže janjem izgrizu ga vuci.

Izbor u petoj kuriji poznao je, da puk napreduje u „svište“, da jih je sve manje koji talijanskim prodancem i pod-repnicama vjeruju. U četvrtoj kuriji moglo se je već sada dobiti, da se je i zadnji hip dobro zauzel, i da nije onih nesret-nih, ničim opravdanih obzira.

DOPISI.

Iz Veprinacine, 20. t. mj. Gos-podine uredniči! Sreć mi puce od žalosti, kad pomislim na veći dio naših ljudi, koji su jako nizko poli, što su osobito i opet kod zadnjih izbora pokazali. Držali smo da su stvari na bolje krenule, ali kad tamo još se pogorsalo. Krivac svim zlu je onaj nesretni prodanc iz Matulja. Narod se ljepe umirovio, mnogi počeli bili olva-tati oči i misliti svojom glavom. Najednom

dodje među nas neprijatelj, koji baci zlo-sjeme među priprosti narod. Taj nesretni ponaprijere sakupio oko sebe nekoliko pro-palici, kojim nje manjkalo mukte ni jica ni pica, te ih poslao po Veprinacini, da siju kukolj med-neuki svjet. Ti prodanci vikuli kao ludi: Ljudi za Bogu, branim se dok je doba, ne prodavajmo se, bra-nimo starinu, čuvajte se popi, koji vas pre-misle prodati pod Hrvatsku, gdje će bit velika plaćila itd. I narod povjeravao im nesretnikom, a mu prave prijatelje svoje zamrzo. Tomu su pripomogli mnogi naši poglavari u načelnici občine sa svojim sucima.

Družili se sa Krstićem, napajali neuki narod te kod toga sijali žuć i otvor. Po-zapovedi Šupanovoj dijelo je občinski sluha onu smradnu krpelinu — krivu slugu — medj narod.

Koliko zla od istih poglavara, koji bi moraliti skrbili za red i mir, kolika odgo-vornostih zato jednomo čeka! Sjegurno bila bi ovog puta pobijedila kod izbora naša narodna hrvatska stranka, jer uzprkos politikim spletakama, napajanjem i širenjem „Krive Sloge“ imali bi mi većinu, da nije bilo pretnja i nasilja.

Mnogo naših i to osvijedočenih je na-rodnjaka glasovalo za talijanskul stranku. Tu im se je grozilo na ovaj način: zato ne ideš s nama, i ubi te učinio, i zapaliti ēemo ti dvojnik u ūst. Narod se prestario, te isao glasoval proti svojoj volji. Da je narod otrovan dokaz te: to su zaprijetili pismom svomu svećeniku, da će ga puskom ubiti kod prve prigode zato, što je isao glaso-vali sa hrvatskom strankom!

Na poštene se ljudi napađaju po noći i po danu, pisoranjem, kamenjem itd., u narodne krme dolaze, ti divljaci te tamo sve polupaju što im pod ruke dođe. To van je dragi Veprinčani i Poljanci, plod sto ga je zasijao. Golaci i Krstić, a drugi pognojio. Taj je kriv onoj čelvorici, što čame tamineti, i Bog zna dok će još čamili? Žao nam ih, što su uprav radi-toga, da glasuju neznačajući za talijansku stranku, bacili sebe i svoju obitelj u nes-reću. Narod pogledaj! Nedjelj se vatali od prodanaca i propalica! Za stranku talijansku, za koju vi radite, kupuje se, a ne za našu slovensku ili hrvatsku. Oni vas prodavaju Talijanom a ne tu. Naša stranka uviek rudi i radit će posteno i ne kupo-vanjem, napajanjem i prelinjami. Jeste li već možda čuli, kako su se na Rici i na Voloskom potukli Krstić i njegovi generali i to kod djelitve novca što su ga dobili od Talijana za vaše prodane duše? Oni se sad izpod brka smiju, da su vas tako dobro prodali, a vi se ništa ne sramite? Imate li samo mrivicu zdravog razuma, morale progledati i uviditi, tko kupuje i tko se prodaje. Drugdje su svud po Istri Krstića proletari kmeti, ako se samo pri-kazao — a vi mu slijepe vjerujete. U svojoj krivoj sloganu kazao, da neće imati narodna hrvatska stranka u Veprincu ni 12 glasova a kad tamo imali smo ih preko 90. Dakle je Krstić i opet debelo lagao — i uvick laže te laže. Usamo u Boga, da ne sma-bit kod drugih izbora dva put 90, jer će mnogi, koji sada za Talijana glasovaše, drugi put s narodnom naprednom strankom biti, jer će uviditi, koja stranka radi pošteno. Mislite pak, da je tuj narod, koji je glas-ovao za talijansku stranku znao čemu je došao na izbor? Nije. Govorili su: mi i moramo spomeni i diržati, a začni da, to se ne pišta. Medju njima je bilo možda 10 njih koji su znali, da će izbirati fiduciare, koji će pak biti za ljudoga Talijana Bennatia. Pred nekim se je izrazio sam fiducijar, k tomu još občinski konšiljer, da za prave reč, nezna ni sam zašto i za koga je isao u izboru. Kad toga neznađu, skomuniški konšiljer i fiduciari, čemo li zamje-riti vam brižnim čobanom, koji se možda već 10 godina niste pokazali iz sume međ računme ljudje? Nećemo!

Dubašnica, 19. decembra 1900. Ro-djubi po Istri i po občini su nekim strahom očekivali uspjeli izboru u občini Dubašnici. A ne bez razloga. Umjetno skovani Talijani pašovali su našom občinom sve do pred četvrtu godinu. Ali zave-denim posteni kmeti upoznali su njihove sljepanje i loptovštine; upoznali su, da je prava sramota za vrednoga čovjeka pro-misle prodati pod Hrvatsku, gdje će bit velika plaćila itd. I narod povjeravao im nesretnikom, a mu prave prijatelje svoje zamrzo. Tomu su pripomogli mnogi naši poglavari u načelnici občine sa svojim sucima.

Složno smo izvojevali naše zastupstvo već dva puta, i tako našim popardilom pretukli za uviek žilu...

I tako občina naša i svi izbori naši. Doznao se je, da je ipak neki iz Dubašnice pošao do Krka, do kolovodje Talijana Krčba, da pita je li doslo besid... ali blá lu... Krebs poručao besodi u Poreč, neka već na naš otok nešalju novca, jer bi to isto bilo, što i sve u more sipati. Otok Krk je za Talijane za uviek izgubljen...

Novca nedostao, kapural je već star, a pak još nije ni učiteljsko pitanje svršeno... valja imati malo politike eh... po protivnika nigdje nijednoga niti jučer niti danas. Jučer smo izabrali jednoglasno sa 103 glasa, pet fiduciara za petu kuriju, a danas sa 25 glasova opet jednoglasno šes fiduciara za četvrtu kuriju. Fiduciari pete jesu: 1. Linardić Anton načelnik, 2. Milovčić Ivan, 3. Mužina pop Miho župnik, 4. Brusić Ivan, 5. Škrpa Petar.

Fiduciari za šestu kuriju: 1. Bogović Petar, 2. Milčetić Mate, 3. Strlić Fran, 4. Turčić Petar, 5. Kraljić pop Toma, 6. Zako Ivan.

Za petu kuriju imali smo u rezervi još mnogo birača, pa bi se prolivnici, da su, dosli u borbu krvavo bili potili da nas dostignu... Dali su svoje glasove selo Milčetići, uviek nepredobivni 18, Linardići 19, Bogović 13, Malinska 7, Sveti Anton 6, Sveti Ivan 4, Milovčić 5, Turčić 6, Ostrobračić 4, Strlić 6, Brusić 4, Pi-pognoj 8, Brzač 4, Škrbić 3, Žgombić 2, Zidarić 3, Vantačići i Milinović po 1, Ljutić 2. Mnogo jih došlo a nebili une-seni u lijline.

Ovdje, moramo javno pokudili Antonu Veljačiću. On je bio dosada naš i občinski zastupnik; budući se ga izpustilo sada iz zastupstva, nagovarao ljudi iz svoje občine neku ne glasuju, neka doma ostaju... Sram ga budi!

Mi smo našimi izbori veoma zadovoljni, jer smo se u občini još više uje-dinili. Tako braće občinari Dubašnici, složno tako vazda, i nitko nas već nikad nepredobije!

Toga nam se pak okolo srca savija kad pomislimo, da bi po svoj Istri i otoku pobjeda pete kurije bila sjajna, da nije proklete izdajice, poturice prodanca u Rukavcu...

Nemari, uzdujmo se u Boga: jerbo on je s nama tko proti nama šnijine hajd pod pete. Živio naš kandidat dr. Laginja.

Baška, 20. prosinca 1900. Par para i crkvi nadje, rice je naših starih dje-dova. Tako je i poturica Krstić našao kod nas na dvoje svojih prijema, kojima Šilje, dakako bezplatno, svoju mačju „Slogu“, ne bi li ju oni razturlili u parod i poltro-vili čista srca. Med time se iztice neki „Bonbon“ misleći, da će time dobiti za svoju mericu, ali da, ne prijavi već nikom njegove „lazanje“. Nu ipak mu kumune kumpar „lejtiman“, pa je od veselja i objesio kozu na svoja vrata, valjda da ne zaboravi, kako mu je majka koze pasla.

Prihjelo se popardilima, da podignu svoje krive židovske nosove, pak se utekli našim Dražanom, da primu posebnu sek-ciju. U tomu im je podavao svoju po-moćnicu i umirovljeni učitelj Tribusom iz Krka. Misli su, sirote, da će im se sa zapada sipati novca na vreće, ali nemaju više u nje pouzdanja ni vjere ni oni, koji razpolazu Krezovim blagom, punili bi po-najprije svoje kese, naučili se od svojih otaca, kad su sjedili za občinskim stoli-cama. Ali uza sve to nasi hrabri Dražani odbili tu lukavu ponudu, veleći im: Svaka ptiča k svomu jatu leti! Nepoznato Ju-dina novoča, u nama kuća hrvatsko srce!

Ovih nas dona posjetili naši hrvatski glumci supruzi Gavrilović. Neću se osvrnuti na njihove divno i precizno izigrane uloge, na njihove umjetničke vještine, ta već svaki istarski Hrvat s velikim veseljem izgovara njihovo ime. Dvie večeri nas ispo-zabavljali, al toj nam je čas tako hrlio, da smo žalostni ostavljali čitaoničke pro-storije, što se nemožemo i dalje naužiti njihovog umjetničkog izvadjanja i prikazi-vanja. Ono neopisivo, odusiljevanje i fre-vjetičko pjeskanje, koje se je orilo dvo-ranom, pokazalo je, da je potrebito, te nas više puta posjetite naši hrvatski glumci, te po-kazuju narodu, da nije on barbar, kako ga dušanini nazivaju, već čovjek, kojega je Providnost odredila čuvarem ovđe na zemlji, kako tvjera naš slavni Prečić: „Ti mi spasi svijet na zemlji!“

Razne vesti.

Političke:

Austro-Ugarska. Iz Beča javljaju, da se pronosi glas u tamošnjih političkih kru-govima, da će biti sazvano novo carevinsko veće dne 29. januara 1901.

Zaključak dalmatinskoga sabora, da se obdije vladinu zakonsku osnovu o novom nametu na rakiju, prekrizo je sve račune u tom poslu austrijskoj vladi. Ona je od-mah javila svim ostalim saborom, da obustave razpravu o tom predmetu, jer osnova nemože postati zakonom i nemože stupiti u život dne 1. januara 1901. posloju je jedan sabor zabacio. Onim zaključkom holtio je sabor Dalmacije vratiti austrijskoj vladi mite za drago, pošto je ona u poslu bosanskih željeznica sa Dalmacijom mačuhinski postupala. Prije božićnih blag-dana interpeliralo je u dalmatinskom saboru više zastupnika vladu radi raznih njezinjih propusta. Tako je pitao zastupnik Bicanini i. kr. vladu, zašto neuvredje hrvatski jezik u sve državne urede Dalmacije; zastupnik Truuhić pitao je vladu za razloge, s kojih se protivi priključku bosanske željeznice Dalmaciji. U zemaljski odbor birala je hrvatska narodna stranka mjesto Ivčevića zastupnika Katnića.

U Dolno-Austrijskom saboru prihva-tile privremeni proračun za dva mjeseca ove godine.

U tirolskom saboru obstruirali su za-stupnici južnoga Tirola proti vladu i sa-borskoj većini. Njemački liberalci i kon-servativci izjavili u saboru, da su pripravni doci u susret željam talijanskog zastupnika i odsudjuju poznato Koerberovo pismo, kojim je jednostavno zabacio želje žinjoga Tirola. Prevak talijanske stranke Brugnara izjavio je na to, da oni žele obstrukciju, ali da si nemogu inaći pomoci, jer da ne imaju drugih sredstava. Njihova ob-strukcija, da je zaparenje proti vladu, ni pošto proti saboru. Oni, da su pripravni odustali od obstrukcije, ako vlasta izjavi svečano, da prihvata očitovanja njemačkih stranaka.

Predsjednik sabora Bukovine izjavio je u sjednici dne 21. t. mj. da poslo je sabor Dalmacije zabacio vladinu osnovu o novom nametu na rakiju, da vlasta po-vlači natrag svoju osnovu.

Ceski sabor prihvatio je privremeni proračun, te je zatim odobrio razna iz-jevanja o mjestnih željeznicama.

U moravskom saboru kazao zastupnik Pražak, da želi što vlasta nije sazvala na vreme sabora a da se uzmognie urediti spor između Čeha i Niemaca. Vlasta bi morala znati, da zastupnici tlačenog i uvrđenog naroda nenošu mirne duše rješavati gospodarska pitanja dok im se ne pruzi zadovoljstvu. Vlasta mora dieleti prava jednakom mjerom svim narodom. On se je izjavio i proti vladinoj osnovi o novom nametu na rakiju zahtjevajući, da

